

РЕШЕНИЕ

№ 7552

гр. София, 05.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1943** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Ири Трейд“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] сграда „Евроцентър“, ет. 4, представлявано от И. Г. Л., чрез адв. Т. - САК, срещу Решение № 5842/18.12.2023 г., постановено по НАХД № 15918/21 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 164/14.10.2021 г. , издадено от Директора на ТД „Митница София“, с което на основание чл. 112, ал. 4, вр. ал. 1 вр.чл. 84, ал. 7,т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се,че е следвало да бъдат съединени образуваните общо шест административнонаказателни дела срещу дружеството, тъй като било налице само едно нарушение. Успоредно с това - подаденото уведомление по чл.76в, ал.4, т.1 е допълнително, коригиращо първоначално заявените количества и няма самостоятелно значение. Определената от АНО санкция по чл. 112, ал. 4 от ЗАДС се оспорва като явно несправедлива,

несъответстваща на тежестта на нарушението. В тази връзка се подчертава, че фискът не е ощетен, тъй като акцизната ставка на тази стока е 0.00лв. сочи се и непропорционалност на наложената санкция, поради това че нарушението е извършено за първи път. Твърди, че е налице противоречие с общностните разпоредби на т.37 от Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общия режим на облагане с акциз и чл. 5 от Договор за функциониране на Европейски съюз /ДФЕС/. Моли обжалваният съдебен акт да бъде отменен, като бъде отменено и процесното НП. Претендира присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – директор на ТД Митница София, чрез процесуалния си представител гл. инспектор П. /с юридическо образование и правоспособност/, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище решението на СРС, като правилно и законосъобразно да бъде потвърдено.

Пред настоящата инстанция страните не са представени нови писмени доказателства.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

„ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК] е данъчнозадължено лице, притежаващо качеството на сертифициран получател на територията на страната на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, съгласно Удостоверение № BG005800/2119179/22.02.2021 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка.

На 18.02.2021 г. дружеството е подало до директора на ТД „Югозападна“ на Агенция „Митници“ уведомление за получаване на акцизни стоки № П9г-462/32-56709/18.02.21 г., освободени за потребление на територията на друга държава-членка. Във връзка с това уведомление е издадено Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119181/22.02.2021 г. за получаване на „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, КН 27101983, КН 27101987 в количество 1631 кг. и „смазочни препарати и препарати за омасляване“ с код по КН 34039900 в количество 400 л., от изпращач Same Deutz Fahr Deutschland, Lauingen, Германия и място на доставка на територията на Република България – ГР. Ямбол, [улица] склад на „ИРИ ТРЕЙД“ АД.

Акцизните стоки по Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119181/22.02.2021 г. са получени от „Ири Трейд“ АД на 26.02.2021 г., в [населено място].

На 30.03.2021 г. в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), дружеството-жалбоподател е регистрирало акцизен данъчен документ за получените акцизни стоки по гореспоменатото удостоверение с уникален контролен номер (УКН) 000000005946798/30.03.2021 г.

При проверка от страна на контролния орган на международна СМР-товарителница

по доставката г., издадена от Same Deutz Fahr Deutschland, Lauingen, Германия - получател „Ири Трейд“ АД митническите органи са констатирани, че в клетка 24 не е посочен задължителен реквизит „дата на разтоварване“.

На 14.05.2021 г., при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, е съставен АУАН № 152/14.05.2021 за извършено на 26.02.2021 г. нарушение на чл. 112, ал.4 на ЗАДС. Въз основа на него е издадено и процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя, като установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице е извършило визираното в наказателното постановление нарушение.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

По отношение на възражението от страна на касатора, че са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради отказа на съда да обедини в едно производство всички административнонаказателни дела срещу дружеството, съдът счита същото за неоснователно. Съгласно разпоредбата чл.36, ал.1 ЗАНН, със съставянето на всеки акт за извършено административно нарушение се образува отделно административнонаказателно производство. В процесния случай се установява, че се касае до внос на различни по вид и количество стоки, поради което са съставени шест отделни АУАН-а. Следва да бъде посочено, че дружеството е имало възможност да заяви с едно общо уведомление всички стоки, които ще получи на различни места на територията на страната, но вместо това за всяко място на доставка е подавало отделно уведомление. След като са подавани отделни уведомления, доставените стоки са били различни по вид и количество, правилно АНО е издал за всяко нарушение отделен АУАН.

Съгласно разпоредбата чл.43, ал.1, т.1 от ЗАДС дължимият акциз следва да бъде начислен с издаването на акцизен данъчен документ или регистриран електронен данъчен документ на датата, на която е станал дължим. Разпоредбата на чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС определя, че акцизен данъчен документ се издава на датата, на която акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2 от ЗАДС. Вярно е, че чл.84, ал.7, т.1 от ЗАДС предвижда издаването на акцизен данъчен документ за всеки получател и всяко превозно средство, но следва да бъде съобразена и нормата на чл.20, ал. 2 съгласно която задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки, т.е. от датата на извеждането на акцизни стоки от данъчен склад, което означава, че за всяко получаване на акцизна стока и извеждането ѝ от данъчен склад следва да бъде подадено отделно уведомление по чл.76в, ал.4, т.1 от ЗАДС.

По силата на чл. 112, ал. 4, при нарушение по ал. 1, когато лицето е начислило данъка в период, следващ периода по ал. 3, имуществената санкция е в размер 10 на сто от акциза, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 600 лв. Безспорно е установено, че акцизът е станал дължим на 26.02.2021 г., а дружеството го е начислило на 30.03.2021 г. – повече от един месец след законоустановения срок,

поради което настоящият касационен състав е на мнение, че АНО правилно е приложил разпоредбата на чл.112, ал.4 ЗАС и е наложил наказание в предвидения от закона минимум.

Във връзка с твърдяното противоречие с т.37 от Директива 2008/118/ЕО следва да се посочи:

Очевидно касатора има предвид съображение 37 от преамбюла на директивата. С посоченото съображение от преамбюла на съюзният акт обаче, съюзният законодател установява граници и начин по който следва да бъде прилагана самата директива, т.е. като пропорционална и ненадхвърляща преследваната с приемането и цел – да се осигури общ режим по отношение на някои аспекти на акциза. Т.е. посоченото съображение не налага поведение на адресатите на акта, а представлява ориентир как следва да се тълкува и очертава граници – как следва да се прилага самата директива.

Извън това обаче следва да се посочи, че принципа на пропорционалност е общ принцип на държавите – членки на ЕС и като такъв се ползва с ранг на принцип на първичното съюзно право, многократно извеждан и утвърждаван и в практиката на СЕС.

Данните по процесното делото обаче не позволяват да се заключи, че в светлината на фактите нормата на чл.112 ал.4 от ЗАС налага непропорционална мярка и като такава следва да бъде оставена неприложена.

Очевидно целта на посочената норма е да се санкционира и посредством санкцията да се приведе дейността на съответният субект в съответствие с изискванията за надлежно деклариране на акциза, така, че да не настъпват загуби за фиска. Дали такива конкретно са настъпили е напълно индиферентно, доколкото нормата цели генерална превенция по отношение на дейността на конкретен правен субект по отношение на който е установено подобно поведение. В случая съставомерно е самото недеклариране, в съответствие с което е установен и законов минимум на санкцията, чийто размер в настоящият казус не може да бъде определен като прекомерен и отиващ отвъд необходимото за постигане на преследваната цел.

Като продължение от изложеното следва да се приеме и, че не са налице и предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. В конкретния случай, деянието е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с висока интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Касае се за закъснение от повече от месец от датата на получаване на акцизните стоки, поради което не може да се приеме, че е налице маловажност на нарушението. Същото, изразяващо се в бездействие, е продължило през един сравнително продължителен период, през който, при проявена добросъвестност, задължението за начисляване на дължимия акциз е могло да бъде извършено. Дори да са били налице някакви затруднения, то няма обективни причини същото бездействие да продължи близо месец. Дружеството е разполагало с достатъчно време да организира дейността си така, че последната да е съобразена със законовите изисквания за извършването ѝ и да изпълни вменените му задължения. Обстоятелството, че нарушението се явява първо, тъй като към момента на издаване на наказателното постановление не са били налице влезли в сила наказателни постановления за други такива нарушения, е съобразено при индивидуализация на наказанието. Размерът на начисленият акциз е ирелевантен, тъй като се касае за формално нарушение и в състава му не е предвидено настъпване на конкретни вредоносни последици.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати

съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Предвид тези съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в от ЗАНН с Административен съд София-град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 5842/18.12.2023 г., постановено по НАХД № 15918/21 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 114-ти състав.

ОСЪЖДА „ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: